

PRAKSISOVERSIGT · SELSKABSRET

Praksisoversigt over ulovlig selvfinansiering (selskabsloven § 206)

Forbuddet i selskabsloven § 206 og betingelserne for lovlig selvfinansiering i praksis

Version 2 · Opdateret 6. sep. 2026 · 18 afgørelser · 2009-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Selskabsloven § 206 forbyder, at et kapitalselskab direkte eller indirekte stiller midler til rådighed, yder lån eller stiller sikkerhed for tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet selv eller i dets moderselskab – men åbner samtidig i stk. 2 for lovlig selvfinansiering, hvis generalforsamlingen godkender dispositionen på grundlag af ledelsens redegørelse, bistanden holdes inden for de frie reserver og ydes på sædvanlige markedsvilkår. Praksis er koncentreret hos Erhvervsstyrelsen og Erhvervsankenævnet, suppleret af Sø- og Handelsrettens skifteret, hvor tilbageførsels- og indeståelseskrav efter § 215 prøves i konkursboer. Gennemgående er, at afgrænsningen af, hvad der er "selvfinansieringselementer", sker efter en formåls- og realitetsorienteret vurdering – den formelle ikklædning af transaktionen er sjældent afgørende – og at betingelserne i §§ 206-209 er præceptive værnsregler, der ikke kan reparerer ved efterfølgende tilretning.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Selskabsloven § 206, stk. 1, rammer enhver direkte eller indirekte økonomisk bistand til tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet selv eller i dets moderselskab; vurderingen er formåls- og realitetsorienteret, ikke formel.
- 02** Udbytte, kapitalnedsættelse og tilbagekøb af egne kapitalandele har efter forarbejderne forrang og falder uden for forbuddet – men kun når alle selskabsretlige formaliteter er tilendebragt, før der udbetales.
- 03** En efterfølgende grenspaltning kan ikke sidestilles med lovlig udlodning, når målselskabet allerede har stillet midlerne til rådighed før spaltningens gennemførelse.
- 04** At køberen som led i berigtigelsen af købesummen overtager målselskabets mellemregningstilgodehavende hos sælger, er selvfinansiering – også selv om der ikke sker nogen kontant udbetaling.
- 05** Belåning af målselskabets aktiver efter overtagelsesdagen, men før handlen er endeligt afsluttet, har ikke karakter af lovlig efterfinansiering.

- 06** Lovlig selvfinansiering kræver generalforsamlingens forudgående godkendelse med vedtægtsændringsmajoritet på grundlag af ledelsens skriftlige redegørelse, der skal offentliggøres senest 2 uger efter beslutningen.
- 07** Generalforsamlingen kan ikke på forhånd bemyndige ledelsen til at yde økonomisk bistand – godkendelsen skal angå et konkret forhold.
- 08** Bistanden må kun ske med beløb, der kan udloddes som udbytte, jf. § 208, jf. § 180, stk. 2, og må aldrig overstige, hvad der er forsvarligt for selskabet henholdsvis koncernen.
- 09** "Sædvanlige markedsvilkår" i § 209 omfatter rente, løbetid, afdragsprofil, sikkerhedsstillelse og kreditvurdering under ét – en realkreditlignende rente uden nogen form for sikkerhedsstillelse opfylder ikke kravet.
- 10** En ensidig rentede sættelse, der ikke er hjemlet i det oprindelige gældsbrev, gør hele selvfinansieringslånet ulovligt; tilbagebetaling af alene rentedifferencen opfylder ikke lovens formål.
- 11** Et ulovligt selvfinansieringslån kan ikke lovliggøres ved efterfølgende at tilrette vilkårene – § 215, stk. 1, kræver fuld tilbageførsel med rente efter renteloven § 5 med tillæg af 2 pct.
- 12** Kan tilbageførsel ikke ske, indestår de personer, der har truffet aftale om eller opretholdt dispositionen, for selskabets tab efter § 215, stk. 2; hæftelsen er solidarisk og omfatter også de påløbne renter.
- 13** Sikkerhedsstillelse foretaget i strid med § 206 binder alligevel selskabet over for en aftalepart, der ikke kendte til ulovligheden, jf. § 215, stk. 3.
- 14** Overtrædelse af § 206 straffes med bøde efter § 367, stk. 1, og selve opretholdelsen af dispositionen er selvstændigt strafbar – derfor består den retlige interesse i at få lovligheden prøvet, selv om lånet er indfriet.
- 15** Er selvfinansieringen ulovlig, bortfalder den skatteretlige undtagelse i ligningsloven § 16 E for lån til lovlig selvfinansiering, og låntager beskattes – uanset god tro hos rådgiverne.

Forbuddets kerne i § 206, stk. 1 – og den formålsoverrettede § 1 realitetsvurdering

Efter [selskabsloven § 206, stk. 1](#) må et kapitalselskab "ikke direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet eller i dets moderselskab". Forbuddet gælder altså tre former for bistand (midler, lån, sikkerhed), det gælder både direkte og indirekte, og det omfatter både erhvervelse af kapitalandele i selskabet selv og i dets moderselskab. Undtagelserne er udtømmende angivet i selve bestemmelsen: den lempede adgang i stk. 2 samt [§ 213](#) og [§ 214](#).

Den afgørende fortolkningsnøgle ligger i forarbejderne til bestemmelsen, som blev indsat med selskabsloven i 2009 (lovforslag [L 170 \(2008-09\)](#)). Her fastslås både formålet og fortolkningsstilen:

Formålet med selvfinansieringsforbuddet er, at en virksomhed ikke skal deltage i finansieringen af sin egen overtagelse til ugunst for selskabets kreditorer og andre interessenter.

Der er tale om en konkret vurdering, når det skal fastslås, hvorvidt en bestemt disposition er omfattet af forbuddet. Ved selvfinansiering er det meget vigtigt, at der i høj grad anlægges en formålsfortolkning, når det skal fastslås, hvorvidt der er selvfinansieringselementer i en konkret disposition. Bestemmelserne om selvfinansiering har hidtil været og skal også fremover fortolkes ud fra formålet, hvor der er lægges vægt på, om der rent faktisk er foretaget selvfinansiering.

Denne passage er den bærende præmis i så godt som al dansk praksis på området. Erhvervsstyrelsen påberåbte sig den ordret i den ledende kendelse om grenspaltning og koncernlån, [2013-0036082](#), og Erhvervsankenævnet lagde den til grund.

To strukturelle træk ved den danske gennemførelse bør fremhæves. For det første omfatter forbuddet også erhvervelse af kapitalandele i **moderselskabet** – en bevidst dansk udvidelse, som forarbejderne selv kalder ved navn:

For at modvirke omgåelseshensyn er den hidtil gældende opregning af selskaber opretholdt, dvs. selskabet selv og dette selskabs moderselskab, selvom der herved er tale om nationale regler, der indsnævrer de muligheder, som er til rådighed i henhold til ændringen af 2. selskabsdirektivs artikel 23, stk. 1. Der er således tale om national regulering, der går ud over direktivets rammer, dvs. såkaldt »gold-plating«.

For det andet er kravet om **kreditvurdering** i [§ 206, stk. 3](#) en selvstændig ledelsespligt, ikke blot en ordensforskrift. Forarbejderne opstiller her en operationel målestok, som Erhvervsstyrelsen siden har brugt som prøvesten: midlerne bør kun stilles til rådighed, hvis det forventes, at også en professionel långiver – eksempelvis en bank eller et realkreditinstitut – ville være villig til at stille midler til rådighed.

LOV

[Selskabsloven § 206, stk. 1-3](#)[Selskabsloven § 213](#)[Selskabsloven § 214](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ulovlig selvfinansiering i forbindelse med aktieoverdragelse og efterfølgende spaltning 16.06.2014

§ 2 EU-grundlaget: fra det absolutte forbud i 2. selskabsdirektiv til valgmuligheden i det kodificerede selskabsdirektiv

Selvfinansieringsforbuddet er ældre end EU-retten i dansk ret, men det blev fastholdt og udformet i lyset af 2. selskabsdirektiv (77/91/EØF), artikel 23, stk. 1. Forarbejderne beskriver forbuddets EU-retlige baggrund således:

- 2. selskabsdirektivs oprindelige forbud fra 1976 var bl.a. begrundet i, at sådan bistand kunne anvendes til at omgå andre bestemmelser, der havde til formål at sikre selskabskapitalen, ligesom forbuddet skulle varetage visse minoritetsinteresser.*

Med ændringsdirektiv 2006/68/EF blev det absolutte forbud lempet til en **valgmulighed** for medlemsstaterne, og Danmark udnyttede denne valgmulighed ved selskabsloven af 2009. Reglen er i dag videreført i [artikel 64 i det kodificerede selskabsdirektiv \(EU\) 2017/1132](#), hvis struktur genfindes næsten punkt for punkt i §§ 206-209:

Direktiv (EU) 2017/1132, art. 64	Dansk gennemførelse
Stk. 2: transaktionen på ledelsens ansvar, på rimelige markedsbetingelser, især rente og sikkerhedsstillelse; tilstrækkelig kreditvurdering	§ 209 og § 206, stk. 3
Stk. 3: generalforsamlingens forudgående godkendelse + skriftlig redegørelse med fem punkter, der offentliggøres i registret	§ 207
Stk. 4: nettoaktiver må ikke bringes under kapitalgrænsen; bunden reserve svarende til bstanden	§ 208, jf. § 180, stk. 2
Stk. 5: erhvervelse/tegning skal ske til en rimelig pris	§ 209, 2. pkt., jf. § 162
Stk. 6: undtagelse for bankers løbende dispositioner og for medarbejdererhvervelse	§ 213 og § 214

At [artikel 64, stk. 2](#) udtrykkeligt nævner "renter, som selskabet modtager, og sikkerhedsstillelse for lån" som de centrale markedsparmetre, er ikke uden betydning: det er præcis den kobling mellem rente og sikkerhed, Erhvervsankenævnet har anvendt ved prøvelsen af § 209.

LOV

[Selskabsloven § 180, stk. 2](#)
[Selskabsloven § 206, stk. 3](#)
[Selskabsloven § 207](#)
[Selskabsloven § 208](#)
[Selskabsloven § 209](#)

Grænsedragningen mod lovlig kapitalafgang: udbytte og kapitalnedsættelse har forrang – men først når formaliteterne er tilendebragt

Den praktisk vigtigste afgrænsning er den mod lovlig kapitalafgang. Forarbejderne til § 206 er her utvetydige: udbetaling af udbytte til nye kapitalejere efter en overtagelse er som udgangspunkt **ikke** omfattet af selvfinansieringsforbuddet – hverken ordinært eller ekstraordinært udbytte – fordi "de særlige regler om udbytte – lovlig kapitalafgang – [har] forrang for bestemmelserne om selvfinansiering". Det samme gælder en kapitalnedsættelse, der opfylder lovens krav, og tilbagekøbsprogrammer af egne kapitalandele.

Forrangen er dog betinget, og betingelsen er skarp:

Det er dog en betingelse ved samtlige disse transaktioner, der ikke er omfattet af selvfinansieringsforbuddet, at alle selskabsretlige formaliteter skal være tilendebragt, før der foretages udbetalinger. Der må f.eks. ikke ydes forskud på en kapitalnedsættelse, som endnu ikke er gennemført.

Det er netop denne timing-betingelse, der afgør sagerne. I [2013-0036082](#) havde klagerne påberåbt sig Højesterets Procuritas-praksis ([UFR 2006.145H](#)) og gjort gældende, at en grenspaltning måtte sidestilles med en definitiv udlodning på linje med udbytte eller kapitalnedsættelse og derfor kunne bruges til at indfri akquisitionsgæld. Erhvervsankenævnet afviste analogien: lånet var ydet af målselskabet i juli 2009, mens beslutningen om udspaltning først blev truffet i november 2009, og der var derfor tale om "et specifikt lån ydet til finansiering af selve erhvervelsen" – ikke om udlodning af frie midler. Nævnet fremhævede tillige, at spaltning ikke er nævnt blandt de lovlige uddelingsformer i [§ 179](#).

Samme sontring bar Sø- og Handelsrettens skifteret i [P-6-14](#), [P-7-14](#), [P-18-14](#) og [P-19-14](#). De sagsøgte gjorde gældende, at der forelå lovlig "efterfinansiering" eller udbytteudlodning med støtte i [U.2006.145H](#). Retten

forkastede synspunktet, bl.a. fordi der faktisk ikke var udloddet udbytte, og fordi mellemregningen ifølge aftalen skulle afregnes samtidig med købesummen:

Da handlen med anparterne først var afsluttet den 20. december 2007, finder skifteretten, at den benyttede fremgangsmåde ikke har karakter af efterfinansiering, ... og at det optagne lån i ejendomskomplekset herved i et vist omfang reelt er benyttet til finansiering af købesummen for anparterne.

Den praktiske lære er, at "udbytte-vejen" kun holder, hvis udlodningen er en selvstændig, formelt gennemført disposition **efter** at handlen er endeligt afsluttet – ikke et led i berigtigelsen af købesummen. Ønsker parterne at placere akkvisitions-gælden uden for målselskabet, er sælgerfinansiering via gælds-brev mellem købers og sælgers holdingselskaber en gængs løsning; Skatterådet tog stilling til en sådan model i [SKM2025.502.SR](#), hvor gælds-brevet blev forrentet på markedsvilkår og sikret ved pant i de overdragne andele.

LOV	Selskabsloven § 179	Selskabsloven § 180, stk. 2	Selskabsloven § 206, stk. 1
PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Dom om ulovlig selvfinansiering og erstatningsansvar i forbindelse med overdragelse af ejendomsselskaber 27.04.2015 Skatterådet · Sælgerfinansiering ved generationsskifte mellem selskaber uden udbyttebeskatning 09.09.2025 Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ulovlig selvfinansiering i forbindelse med aktieoverdragelse og efterfølgende spaltning 16.06.2014		

§ 4 Realitetsprøvelsen i praksis: køreplaner, koncernlån, mellemregninger og overtagne hæftelser

Praksis viser, at selvfinansieringen sjældent optræder som et lån med overskriften "lån til køb af anparter". Den optræder som en finansieringsstruktur, hvis enkelte led hver for sig kan se uskyldige ud. Prøvelsen består derfor i at rekonstruere pengestrømmen og planen bag den.

Køreplanen fra banken. I [2013-0036082](#) havde et moderselskab i juni 2008 købt de resterende 60 % af aktierne i datterselskabet for ca. 42 mio. kr. finansieret ved en bankkredit. I december 2008 opstillede pengeinstituttet en "køreplan": målselskabet skulle optage realkreditlån med pant i en plantage, provenuet skulle udlånes til moderselskabet, og moderselskabet skulle indfri akkvisitionskreditten. Det skete i juli 2009 med ca. 35 mio. kr. Erhvervsankenævnet lagde afgørende vægt på, at planen var underskrevet af målselskabets ledelse længe før udbetalingen, og at det ulovlige låneforhold blev videreført i det udspaltede søsterselskab. Sagen viser tillige, at en efterfølgende koncernomstrukturering ikke "vasker" dispositionen ren: ulovligheden følger med.

Mellemregninger opbygget efter aftalen. I [P-6-14](#), [P-7-14](#), [P-18-14](#) og [P-19-14](#) blev to ejendomsselskaber solgt til et holdingselskab. Efter overtagelsesdagen – men før closing – blev det ene selskabs ejendomskompleks belånt hos BRF Kredit, og der blev i perioden 19. oktober til 21. december 2007 overført i alt 84.350.000 kr. fra selskabets konto til sælgerkoncernen. På closingmødet den 20. december 2007 blev de derved opbyggede mellemregninger (8,9 mio. kr. og 81,2 mio. kr.) udlignet med købesummen, så kun en difference på 5-7 mio. kr. blev betalt kontant. Skifteretten fandt, at købesummen reelt var berigtiget med målselskabernes egne midler.

Overtagelse af en hæftelse tæller som bistand. For det andet selskab i samme sag var mellemregningen i udgangspunktet et lovligt moderselskabslån. Alligevel forelå der selvfinansiering, fordi køberen overtog forpligtelsen som led i berigtigelsen:

Da overtagelsen af hæftelsen for dette lån har fundet sted i tilknytning til indfrielsen af købesummen for Strandvejen A/S, finder skifteretten, at denne overtagelse af låneforpligtelsen reelt er anvendt som led i finansieringen af købesummen i forhold til Thorion ApS, og at overdragelsen således er sket i strid med aktieselskabslovens § 115, stk. 2.

At "økonomisk bistand" ikke forudsætter en pengeoverførsel, ses også på det beslægtede område for kapitalejerlån, hvor Erhvervsankenævnet i [22/14132](#) stadfæstede et påbud om inddrivelse af et ulovligt lån, der var opstået ved, at selskabet solgte en virksomhedsandel på kredit.

Grænsen for prøvelsen. Selvfinansieringsindsigelsen kan ikke uden videre bruges som våben af udenforstående kreditorer. I [P-18-15](#) (Rialto Finans) gjorde Sydbank og Nykredit under en fordringsprøvelse gældende, at en medkreditors krav skulle afvises, fordi de betalinger, der havde frigjort kautionisten, stammede fra ulovlig selvfinansiering i et andet koncernselskab. Skifteretten lagde til grund, at betalingerne var sket på kautionistens vegne, og at kautionisten derved var indtrådt i sparekassens krav, hvorefter retten kort konkluderede:

Spørgsmålet om ulovlig selvfinansiering findes herefter at være uden betydning, hvorved i øvrigt bemærkes, at hverken Damgaard Company A/S, Sparekassen Sjælland eller Rialto Finans ApS under konkurs er part i nærværende sag.

Afgørelsen illustrerer, at § 206 og [§ 215](#) primært regulerer forholdet mellem det bistandsydende selskab, modtagerkredsen og de medvirkende – ikke ethvert efterfølgende led i en betalingskæde.

LOV	Selskabsloven § 206, stk. 1	Selskabsloven § 215	
PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Tvist om anmeldelsesret og påstået ulovlig selvfinansiering i Rialto Finans' konkursbo		01.07.2016
	Sø- og Handelsretten · Dom om ulovlig selvfinansiering og erstatningsansvar i forbindelse med overdragelse af ejendomsselskaber		27.04.2015
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån opstået ved salg af virksomhedsandel på kredit		17.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ulovlig selvfinansiering i forbindelse med aktieoverdragelse og efterfølgende spaltning		16.06.2014

§ 5 Betingelserne for lovlig selvfinansiering: generalforsamling, redegørelse, forsvarlighed og udbytteramme

Den lempede adgang i [§ 206, stk. 2](#) er betinget af, at samtlige krav i stk. 3 og §§ 207-209 er opfyldt. Kravene er kumulative, og det er selskabet, der bærer bevisbyrden for, at de er iagttaget.

- **Forudgående generalforsamlingsbeslutning.** Godkendelsen skal foreligge, før bistanden ydes, og træffes med vedtægtsændringsmajoritet, jf. [§ 207, stk. 1-2](#), jf. [§ 106](#). Forarbejderne præciserer, at kompetencen ikke kan delegeres: "Generalforsamlingen kan ikke på forhånd bemyndige selskabets ledelsesorganer til at træffe beslutning om økonomisk bistand. Generalforsamlingens tilslutning til, at selskabet yder økonomisk bistand, skal ske på baggrund af et konkret forhold."
- **Ledelsens skriftlige redegørelse.** Redegørelsen skal efter [§ 207, stk. 1](#) indeholde baggrunden for forslaget, selskabets egen interesse i dispositionen, betingelserne for gennemførelsen, en vurdering af konsekvenserne for likviditet og solvens samt den pris, tredjemand skal betale for kapitalandelene.
-

Offentliggørelse inden 2 uger. Redegørelsen skal efter § 207, stk. 3 offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system eller være modtaget med henblik på offentliggørelse senest 2 uger efter generalforsamlingens godkendelse. Fristen er sanktioneret: overtrædelse af § 207, stk. 3, er selvstændigt bødebelt efter § 367, stk. 1.

- **Forsvarlighed og udbytteramme.** Efter § 208 må den samlede bistand på intet tidspunkt overstige, hvad der er forsvarligt under hensyn til selskabets – og for moderselskaber koncernens – økonomiske stilling, og der må kun anvendes beløb, der kan udloddes som udbytte, jf. § 180, stk. 2.
- **Kreditvurdering.** Ledelsen skal efter § 206, stk. 3 sikre, at der foretages en kreditvurdering af modtagerkredsen; det er op til ledelsen at vurdere, om ekstern rådgivning fra revisor eller advokat er nødvendig.

To praktiske pointer om formaliteterne fortjener at blive fremhævet. For det første beskytter den gennemførte § 207-procedure ikke i sig selv mod, at dispositionen senere underkendes: i 19/03527 var redegørelsen behørigt anmeldt til offentliggørelse, men Erhvervsstyrelsen fastholdt – tiltrådt af nævnet – at manglende reaktion på offentliggørelsen ikke gør lånet lovligt. Formalia og materielle vilkår prøves uafhængigt af hinanden.

For det andet er udbytterammen i § 208 knyttet til det **senest godkendte** årsregnskabs frie reserver, jf. § 180, stk. 2. Betydningen af dette ses tydeligt i den parallelle kontrolpraksis om kapitalejerlån: i 22/14115 var lån på i alt 2,5 mio. kr. ulovlige, selv om selskabet havde frie reserver på 3.376.029 kr., alene fordi den årsrapport, der dokumenterede reserverne, endnu ikke var offentliggjort på udbetalingstidspunktet.

LOV	Selskabsloven § 180, stk. 2	Selskabsloven § 206, stk. 2-3	Selskabsloven § 207, stk. 1-3
	Selskabsloven § 208	Selskabsloven § 367, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af revisionspåbud til AA ApS som følge af ulovlige kapitalejerlån på 2,5 mio. kr. 28.02.2023		
	Erhvervsankenævnet · Ulovligt selvfinansieringslån ved generationsskifte: Manglende sikkerhedsstillelse ved realkreditbaseret rente 10.07.2020		

§ 6 »Sædvanlige markedsvilkår« efter § 209 – rente, løbetid og sikkerhedsstillelse under ét

§ 209 kræver, at den økonomiske bistand ydes "på sædvanlige markedsvilkår". Forarbejderne afviser en snæver renteorienteret læsning:

Ved sædvanlige markedsvilkår forstås ikke kun markedrenten, men eksempelvis også lånets løbetid. F.eks. vil en aktionær kunne fristes til at lave et afdragsfrit lån, hvor renterne tilskrives hovedstolen. Også sådanne vilkår vil skulle underlægges bedømmelsen om sædvanlige markedsvilkår.

Og videre: "Det centrale ledelsesorgan må sikre, at lånet er ydet på rimelige og forsvarlige vilkår, især hvad angår rente, sikkerhedsstillelse og kreditvurdering."

Denne helhedsbetragtning er kernen i 19/03527. Et selskab havde i 2013 ydet sin kommende eneanpartshaver – sælgerens søn – et selvfinansieringslån på 5 mio. kr. som led i et generationsskifte til en samlet købesum på 12,2 mio. kr. Vilkårene var: forrentning svarende til den gennemsnitlige lange obligationsrente for realkreditobligationer (3 % p.a. ved oprettelsen), 10 års løbetid, årlige afdrag på så vidt muligt 10 % – og **ingen sikkerhedsstillelse**. Klageren fremhævede, at låntager havde en personlig egenkapital på ca. 22,5 mio.

kr., at banken havde tilbudt realkreditfinansiering på 12 mio. kr., og at man netop havde valgt den 30-årige obligationsrente for at kompensere for den manglende sikkerhed. Erhvervsankenævnet stadfæstede alligevel underkendelsen: en rente svarende til den gennemsnitlige lange realkreditobligationsrente forekommer normalt kun ved udlån mod pant i fast ejendom, og de fremlagte banktilbud angik netop realkreditlån med pant. Klageren havde dermed ikke dokumenteret, at finansieringen kunne være opnået hos en professionel långiver på de angivne vilkår og uden sikkerhedsstillelse. At låntager var solvent på lånetidspunktet var ikke nok – en långiver uden sikkerhed stilles ringere, hvis debitor senere bliver insolvent.

Kendelsen viser også, at vilkårene skal holde **hele vejen**, ikke kun ved etableringen. Det er pointen i [19/03011](#). Her var der i 2013 lovligt etableret et selvfinansieringslån på 5.722.000 kr. til en ægtefælle, der købte 50 % af anparterne; gælds brevet fastsatte 6 % p.a. med årlig regulering efter Nationalbankens diskonto. Diskontoen havde været uændret 0 % siden 2012, men renten blev alligevel ensidigt sat ned til 1,5 %, hvorved renteindtægten faldt fra 346.320 kr. (2015) til 86.580 kr. (2016). Ledelsens egen forklaring blev afgørende:

Vedr. rentesatsen er det vel således at såfremt renten er så høj at betaling misligholdes, er det vel fornuftigt at sætte renten ned, som jeg ser det tjener det intet formål med en høj rente ægtefæller og ejere imellem?

Erhvervsankenævnet stadfæstede påbuddet om inddrivelse af hele lånet og fastslog tre ting: (i) rentenedsættelsen havde ikke hjemmel i gælds brevet, (ii) §§ 206-209 er præceptive værnsregler til beskyttelse af kreditorer og andre interessenter, som ikke kan fraviges, og (iii) en efterfølgende ændring af vilkårene for et selvfinansieringslån kan ikke foretages, medmindre den følger af de oprindeligt aftalte vilkår. Nævnet fandt det unødvendigt at tage stilling til det novationsspørgsmål, Erhvervsstyrelsen havde bygget på, og afviste udtrykkeligt klagerens proportionalitetssynspunkt om, at kun rentedifferencen skulle tilbagebetales: en sådan delvis tilbagebetaling ville ikke opfylde formålet med selskabslovens bestemmelser.

LOV

[Selskabsloven § 206, stk. 2-3](#)[Selskabsloven § 209](#)[Selskabsloven § 215, stk. 1](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Ulovligt selvfinansieringslån ved generationsskifte: Manglende sikkerhedsstillelse ved realkreditbaseret rente

10.07.2020

Erhvervsankenævnet · Ulovlig selvfinansiering: Rentenedsættelse fra 6% til 1,5% på selvfinansieringslån medfører krav om inddrivelse af 5,7 mio. kr.

27.03.2020

§ 7 Retsvirkningerne efter § 215: tilbageførsel med strafrente, indeståelsesansvar og den godtroende aftalepart

[§ 215](#) indeholder tre trin, der bygger oven på hinanden:

Bestemmelse	Retsvirkning
§ 215, stk. 1	Beløbet skal tilbageføres til selskabet med en årlig rente svarende til renten efter renteloven § 5, stk. 1-2 med tillæg af 2 pct., medmindre højere rente er aftalt
§ 215, stk. 2	Kan tilbagebetaling ikke ske, eller kan aftalen ikke bringes til ophør, indestår de personer, der har truffet aftale om eller opretholdt dispositionen, for selskabets tab
§ 215, stk. 3	Sikkerhedsstillelse i strid med § 206 er alligevel bindende for selskabet, hvis aftaleparten ikke havde kendskab til ulovligheden

Forarbejderne præciserer, at indeståelsen efter stk. 2 påhviler dem, der har medvirket – "dvs. typisk selskabets centrale ledelsesorgan" – og at "[p]ligten til at holde selskabet skadesløs udløses først i tilfælde af, at de betingelser, der aftalemæssigt er knyttet til den økonomiske bistand, misligholdes". Om god tro efter stk. 3 hedder det, at hensynet til modtageren skyldes, at denne "har disponeret i tillid til retmæssigheden af de foreliggende forhold".

Tilbageførselspligten er absolut i den forstand, at den ikke kan afværges ved reparation. Erhvervsankenævnet fastslog i [19/03527](#), at et ulovligt lån ikke kan lovliggøres ved efterfølgende at tilrette lånevilkårene – heller ikke selv om lånet på afgørelsestidspunktet var afdraget hurtigere end aftalt og fuldt indfriet fire år før tid. Og i [19/03011](#) blev hele hovedstolen på 5.722.000 kr. krævet inddrevet, selv om ulovligheden alene bestod i et enkelt vilkårs ændring.

Indeståelsesansvaret efter stk. 2 fik sin hidtil tungeste udmøntning i [P-6-14](#), [P-7-14](#), [P-18-14](#) og [P-19-14](#), afgjort efter de tilsvarende regler i den dagældende aktieselskabslovs § 115, stk. 4 og 5, og anpartsselskabslovs § 49, stk. 4 og 5. Da køberselskabet var uden midler, kunne tilbageførsel ikke ske, og både sælgerselskabet og dets personlige ejer – der som professionel ejendomshandler aktivt havde medvirket til finansieringsstrukturen – hæftede. Skifteretten fastslog, at hæftelsen var **solidarisk og ikke subsidær** for den fysiske person, og at renterne efter § 115, stk. 4 / § 49, stk. 4, skulle medtages i tabsopgørelsen, netop fordi tilbageførsel hos køberen var umulig. Kravene blev anerkendt som simple krav i de sagsøgte konkursboer med i alt over 226 mio. kr.:

Konkursbo (kreditor)	Sælgerselskabet	Den personlige ejer
Strandvejen 179-181 A/S	10.859.934,18 kr.	11.555.735,62 kr.
Ejendomsselskabet Onsgaarden ApS	99.104.636,09 kr.	105.454.190,05 kr.

Dommen understreger, at § 215, stk. 2, ikke er en subsidær erstatningsregel med sædvanlig culpaprøvelse, men en indeståelse, der udløses af, at tilbageførsel ikke kan ske – og at den rammer såvel den sælgende juridiske person som de fysiske personer, der har truffet eller opretholdt dispositionen.

LOV	Renteloven § 5, stk. 1-2	Selskabsloven § 206, stk. 1	Selskabsloven § 215, stk. 1-3
PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Dom om ulovlig selvfinansiering og erstatningsansvar i forbindelse med overdragelse af ejendomsselskaber 27.04.2015 Erhvervsankenævnet · Ulovligt selvfinansieringslån ved generationsskifte: Manglende sikkerhedsstillelse ved realkreditbaseret rente 10.07.2020 Erhvervsankenævnet · Ulovlig selvfinansiering: Rentenedsættelse fra 6% til 1,5% på selvfinansieringslån medfører krav om inddrivelse af 5,7 mio. kr. 27.03.2020		

§ 8 Håndhævelsen: Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol, revisionspåbud og strafansvar efter § 367

Selvfinansieringssager opstår i praksis næsten altid som **regnskabskontROLSager**. Erhvervsstyrelsen udtager en årsrapport til kontrol efter årsregnskabslovens kontrolbestemmelser, konstaterer et tilgodehavende hos kapitalejere eller ledelse – ofte fordi revisor har afgivet supplerende oplysning om ulovligt lån – og anmoder om en redegørelse. Det var forløbet i både [19/03011](#) (revisionspåtegning med supplerende oplysning i årsrapporten for 2014) og [19/03527](#) (kontrol af årsrapporten for 2017, hvor styrelsen først antog, at der forelå et kapitalejerlån).

Styrelsens reaktionsmuligheder er typisk tre, og de anvendes ofte samlet:

1. **Påbud om inddrivelse/tilbagebetaling** af beløbet med lovpligtige renter efter [§ 215, stk. 1](#). Efterkommes påbuddet ikke, kan der pålægges tvangsbøder – i [19/03011](#) 75.000 kr. pr. ledelsesmedlem, i alt 150.000 kr.
2. **Påbud om revision** af de kommende årsregnskaber, hvorved retten til at fravælge revision suspenderes. Se om praksis herom [22/14115](#), hvor nævnet tiltrådte, at lån på over 2,5 mio. kr. er af "ikke ubetydelig størrelse", og fremhævede forarbejdernes udgangspunkt om, at der altid skal pålægges revision, hvis forholdet fører til politianmeldelse; tilsvarende i [2016-12348](#), hvor revisionspåbuddet blev opretholdt, selv om lånet var tilbagebetalt under ankesagen.
3. **Politianmeldelse** efter [§ 367, stk. 1](#), hvorefter overtrædelse af [§ 206](#) straffes med bøde, og hvor det udtrykkeligt tilføjes, at "[e]t selskabs opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med [§ 206](#), straffes med bøde". I [2013-0036082](#) havde Erhvervsstyrelsen oversendt sagen til politiet, og netop dette forhold begrundede, at klagerne fortsat havde retlig interesse i at få lovligheden prøvet, selv om lånet var indfriet.

Forvaltningsretligt gælder almindelige krav til hjemmel, sagsoplysning og begrundelse. To afgørelser afgrænser rammerne. I [19/03011](#) havde styrelsen fejlagtigt anvendt [§ 210](#) som hjemmel i stedet for [§ 206](#) og erkendte fejlen under klagesagen; Erhvervsankenævnet fandt ikke, at hjemmelsfejlen medførte afgørelsernes ugyldighed, og behandlede klagen på grundlag af den korrigerede vurdering. Omvendt blev et påbud i [24/00680](#) hjemvist, fordi sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst og vurderet – officialprincippet gælder også her.

Revisor er det led i kæden, der i praksis udløser sagerne, og revisors egne pligter håndhæves selvstændigt af Revisornævnet: i [23-02309](#) fik en statsautoriseret revisor en advarsel for at have erklæret et ulovligt lån tilbagebetalt uden tilstrækkelig dokumentation for, at den forudsatte generalforsamlingsbeslutning faktisk var truffet, og i [23-05858](#) udløste bl.a. manglende særskilt omtale af et muligt ulovligt lån en bøde på 30.000 kr.

LOV	Selskabsloven § 206, stk. 1	Selskabsloven § 215, stk. 1	Selskabsloven § 367, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af påbud om inddrivelse af kapitalejerlån grundet mangelfuld sagsoplysning og vurdering		24.07.2024
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af revisionspåbud til AA ApS som følge af ulovlige kapitalejerlån på 2,5 mio. kr.		28.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Ulovligt selvfinansieringslån ved generationsskifte: Manglende sikkerhedsstillelse ved realkreditbaseret rente		10.07.2020
	Erhvervsankenævnet · Ulovlig selvfinansiering: Rentenedsættelse fra 6% til 1,5% på selvfinansieringslån medfører krav om inddrivelse af 5,7 mio. kr.		27.03.2020
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt		10.05.2017
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ulovlig selvfinansiering i forbindelse med aktieoverdragelse og efterfølgende spaltning		16.06.2014
	Revisornævnet · Revisornævnet: Bøde for mangelfuld udvidet gennemgang – fejlklassifikation af kapitalejertilgodehavende som tilknyttet virksomhed og manglende forbehold (sag 029-2023)		15.03.2024
	Revisornævnet · Revisornævnet: Advarsel til statsautoriseret revisor for erklæring om tilbagebetaling af ulovligt kapitalejerlån uden tilstrækkelig dokumentation		24.11.2023

§ 9 Undtagelserne i §§ 213 og 214 – pengeinstitutter, realkreditlån og medarbejdererhvervelse

To grupper falder helt uden for § 206. Efter [§ 213](#) finder § 206 ikke anvendelse "på pengeinstitutter og på realkreditlån ydet af et realkreditinstitut", og efter [§ 214, stk. 1](#) gælder forbuddet ikke for dispositioner foretaget med henblik på at erhverve kapitalandele af eller til medarbejderne i selskabet eller i et datterselskab. Medarbejderundtagelsen er dog ikke ubetinget: dispositionen skal noteres i ledelsesprotokollen, jf. [§ 214, stk. 2](#), og den kan kun ske med midler, der efter [§ 180](#) kan udbetales som udbytte, jf. [§ 214, stk. 3](#). Begge undtagelser svarer til [artikel 64, stk. 6, i direktiv \(EU\) 2017/1132](#), hvorefter transaktionerne heller ikke må bringe selskabets nettoaktiver under kapitalgrænsen. Overtrædelse af § 214, stk. 2 og 3, er selvstændigt bødebelagt, jf. [§ 367, stk. 1](#).

At et pengeinstitut er undtaget fra selvfinansieringsforbuddet, betyder ikke, at ledelsen kan finansiere køb af bankens egne aktier uden videre. Det viser Højesterets dom i [BS-241/2017-HJR](#), hvor en bank i perioden december 2006 til april 2007 – foranlediget af Finanstilsynets krav om forhøjet solvensbehov – havde bevilget store kunder kreditter til køb af bankens egne aktier. Højesteret lagde til grund, at lånene blev bevilget uden umiddelbart forudgående kreditvurdering, fordi den administrerende direktør havde besluttet at tilbyde store kunder lånefinansiering af aktiekøb uden kreditvurdering:

Som anført af landsretten må en kreditgivning uden nogen form for konkret og umiddelbart forudgående kreditvurdering betegnes som uforsvarlig.

Direktøren blev pålagt at betale 231.725.168 kr. i erstatning, mens bestyrelsesmedlemmerne blev frifundet, da de havde godkendt lånene på grundlag af kreditindstillinger med redegørelse for formål, låntagers økonomi og sikkerheder. Dommen er en nyttig parallel til kreditvurderingskravet i [§ 206, stk. 3](#): også dér er kravet, at der faktisk foretages en reel, individuel og forudgående kreditvurdering af modtagerkredsen – undladelsen heraf er i sig selv ansvarspådragende.

På medarbejderområdet har Skatterådet i [SKM2018.191.SR \(Lån til ansatte i forbindelse med selvfinansiering – Ikke aktionærlån\)](#) taget stilling til lån til udvalgte medarbejderes køb af kapitalandele og fandt, at der ikke forelå et skattepligtigt aktionærlån efter ligningsloven § 16 E.

LOV

[Selskabsloven § 206, stk. 3](#)[Selskabsloven § 213](#)[Selskabsloven § 214, stk. 1-3](#)[Selskabsloven § 367, stk. 1](#)PRAKSIS **Højesteret** · Højesterets dom i sag om erstatningsansvar for tidligere ledelsesmedlemmer i Bank 1

01.12.2022

§ 10 Skatteretlige følgevirkninger af ulovlig selvfinansiering

Et selvfinansieringslån er ikke kun et selskabsretligt fænomen. [Ligningsloven § 16 E](#) undtager udtrykkeligt "lån til selvfinansiering som nævnt i selskabsloven § 206, stk. 2" fra hovedreglen om beskatning af kapitalejerlån. Undtagelsens rækkevidde er dermed direkte afhængig af, om betingelserne i §§ 206-209 er opfyldt.

Den konsekvens blev udmøntet i [SKM2021.566.SR](#), der er den skatteretlige efterdønning af en underkendt selvfinansiering ved et generationsskifte i 2013. Rådgiveren havde gennemført alle formalia – ekstraordinær generalforsamling, § 207-redegørelse, indhentet lånetilbud til dokumentation af kreditværdighed, og lånet havde højere rente og kortere løbetid end banktilbuddet – men Erhvervsstyrelsen underkendte i 2019 lånet som ikke ydet på sædvanlige markedsvilkår, og Erhvervsankenævnet stadfæstede i 2020. Skatterådet konkluderede, at lånet dermed ikke opfyldte § 206, stk. 2, at undtagelsen i § 16 E ikke fandt anvendelse, og at beskatningen

indtrådte i 2013 – udtrykkeligt uanset god tro hos rådgiverne. Rådet citerede betænkningen til L 199 om undtagelsens formål:

lån til lovlig selvfinansiering som nævnt i selskabslovens § 206, stk. 2, undtages fra beskatning for at undgå at lægge forhindringer i vejen for erhvervslivets generationsskiftemuligheder

Til gengæld kunne restfordringen efterfølgende udloddes skattefrit, fordi et lån omfattet af § 16 E i alle skattemæssige relationer behandles, som om der ikke foreligger et lån.

Selvfinansiering kan også slå igennem på omstruktureringstilladelser. I [08-01952](#) stadfæstede Landsskatteretten en tilbagekaldelse af en tilladelse til skattefri aktieombytning. Sønnens selskab havde nytegnet aktier for 34.102.136 kr. i driftsselskabet, men beløbet var lånt af holdingselskabet, som igen havde lånt det af driftsselskabet, og midlerne blev overført cirkulært samme dag. Flertallet fandt, at finansieringen var sket i strid med den dagældende aktieselskabslovs § 115, stk. 1 og 2, at hovedformålet med ombytningen dermed måtte anses for skatteunddragelse eller skatteundgåelse, og at forholdet skulle have været anmeldt efter tilladelsens vilkår. Et mindretal mente, at berigtigelsen i stedet burde ske hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Endelig er samspillet mellem selskabsretlig ugyldighed og skatteretlig korrektion under udvikling: Højesteret henviste i [BS-9045/2024-HJR](#) en sag om de skattemæssige konsekvenser af, at selskabsretligt ugyldige udbetalinger efterfølgende tilbagebetales, til landsretten som 1. instans, netop fordi spørgsmålet er principielt og uafklaret i retspraksis.

LOV	Ligningsloven § 16e	Selskabsloven § 206, stk. 2	Selskabsloven § 209
PRAKSIS	Højesteret · Skatteretlig betydning af selskabsretlig ugyldighed og tilbagebetaling: Henvi- sning til landsretten som 1. instans 04.11.2024 Landsskatteretten · Landsskatteretten om tilbagekaldelse af tilladelse til skattefri aktieombytning grundet selvfinansiering 18.09.2009 Skatterådet · Beskatning af ulovligt selvfinansieringslån og skattefri udlodning af restgæld 01.11.2021		

§ 11 Retstilstanden efter ophævelsen af §§ 210-212 pr. 1. januar 2025

Ved [lov nr. 1668 af 30. december 2024](#) blev selskabslovens §§ 210-212 om kapitalejer- og ledelseslån ophævet med virkning fra 1. januar 2025. Som konsekvens heraf blev henvisningerne i [§ 213](#), [§ 214, stk. 1](#) og [§ 215, stk. 1-3](#) ændret fra "§§ 206 og 210" til alene "§ 206". Forarbejderne til ændringen forklarer det ligefremt: "Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at betingelserne i § 210 udgår. Når betingelserne udgår, er det heller ikke relevant at have undtagelser til disse."

Det har to konsekvenser for arbejdet med selvfinansiering:

- **Selvfinansieringsforbuddet består uændret.** § 206 er ikke berørt af ophævelsen, og §§ 207-209 og 213-215 gælder fortsat fuldt ud – nu udelukkende som regelsæt om selvfinansiering. En kontrol af selskabslovens tekst pr. seneste lovbekendtgørelse viser ingen vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer af § 206.
- **Sondringen mellem de to lånetyper får skarpere kant.** Før 2025 kunne en styrelse – som i 19/03011 – nå frem til, at et forhold var et ulovligt kapitalejrlån efter § 210, når det rettelig var et selvfinansieringslån efter § 206. Efter ophævelsen er § 206 den eneste af de to hjemler, der står tilbage, og kvalifikationen af, om bistanden er ydet "for tredjemands erhvervelse af kapitalandele", bliver derfor afgørende for, om der overhovedet er en selskabsretlig overtrædelse.

Denne praksisoversigt dækker alene selvfinansiering efter § 206. De tidligere §§ 210-212 om kapitalejrlån behandles under emnet Kapitalejrlån, ligesom ledelsens almindelige ansvar behandles under [bestyrelsesansvar](#), minoritetstvister og generalklausulen under [aktionærkonflikt](#), revisors supplerende oplysninger under [revisoransvar](#), ejerskiftesituationen under [generationsskifte](#) og tilbageførsel ved efterfølgende insolvens under [omstødelse-konkurs](#).

LOV

Selskabsloven § 206

Selskabsloven § 213

Selskabsloven § 214, stk. 1

Selskabsloven § 215, stk. 1-3

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Ulovlig selvfinansiering: Rentenedsættelse fra 6% til 1,5% på selvfinansieringslån medfører krav om inddrivelse af 5,7 mio. kr.

27.03.2020

§ 12 Sammenfatning: hvad praksis kræver af rådgiveren

Praksis efterlader et forholdsvis klart billede af, hvor sagerne tabes.

Kvalifikationen. Spørg først, om nogen del af købesummen – direkte eller indirekte, kontant eller ved overtagelse af en hæftelse – ender med at blive båret af målselskabet eller dets datterselskaber. Er svaret ja, hjælper det ikke, at strukturen er sammensat af i sig selv lovligt led. Både 2013-0036082 (realkreditbelåning → koncernlån → indfrielse af akkvisitions kredit → grenspaltning) og P-6-14 m.fl. (belåning → mellemregning → modregning i købesummen) blev underkendt på realiteten.

Timing. Skal midlerne komme fra målselskabet som lovlig kapitalafgang, skal udlodningen eller kapitalnedsættelsen være fuldt gennemført, og handlen afsluttet, før der udbetales. Forarbejdernes forbud mod "forskud" på en endnu ikke gennemført disposition er den linje, praksis håndhæver.

Vilkårene. Vælger man i stedet vejen efter § 206, stk. 2, skal lånet kunne bære en samlet markedsprøve: rente, løbetid, afdragsprofil, sikkerhedsstillelse og en dokumenteret kreditvurdering. 19/03527 viser, at et enkelt uforeneligt element – realkreditrente uden pant – er nok til at vælte hele konstruktionen, og at hverken låntagers formue eller selskabets solide egenkapital reparerer det. Dokumentationen bør derfor sigte mod at godtgøre, at en professionel långiver ville have ydet **netop dette lån på netop disse vilkår**, herunder uden sikkerhed, hvis der ingen sikkerhed stilles.

Efterlevelsen. Vilkårene skal holdes uændret, medmindre ændringen er hjemlet i det oprindelige aftalegrundlag. 19/03011 er advarslen: en velment rentelepelse over for en debitor i betalingsvanskeligheder forvandlede et lovligt lån på 5,7 mio. kr. til et ulovligt, der skulle inddrives i sin helhed.

Konsekvenserne. Bliver dispositionen underkendt, følger tilbageførsel med strafrente efter § 215, stk. 1, personligt indeståelsesansvar efter § 215, stk. 2, hvis tilbageførsel ikke kan ske, bødeansvar efter § 367, stk. 1 –

også for blot at opretholde dispositionen – samt revisionspåbud og eventuel politianmeldelse. Dertil kommer beskatning efter [ligningsloven § 16 E](#), jf. [SKM2021.566.SR](#), hvor selv en gennemført § 207-procedure og rådgivernes gode tro ikke afværgede beskatningen.

LOV	Ligningsloven § 16e	Selskabsloven § 206, stk. 1-2	Selskabsloven § 209
	Selskabsloven § 215, stk. 1-2	Selskabsloven § 367, stk. 1	
PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Dom om ulovlig selvfinansiering og erstatningsansvar i forbindelse med overdragelse af ejendomsselskaber		27.04.2015
	Skatterådet · Beskatning af ulovligt selvfinansieringslån og skattefri udlodning af restgæld		01.11.2021
	Erhvervsankenævnet · Ulovligt selvfinansieringslån ved generationsskifte: Manglende sikkerhedsstillelse ved realkreditbaseret rente		10.07.2020
	Erhvervsankenævnet · Ulovlig selvfinansiering: Rentenedsættelse fra 6% til 1,5% på selvfinansieringslån medfører krav om inddrivelse af 5,7 mio. kr.		27.03.2020
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af ulovlig selvfinansiering i forbindelse med aktieoverdragelse og efterfølgende spaltning		16.06.2014

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Selskabsloven § 206	stk. 1, 2-3	Selskabsloven § 207
Selskabsloven § 208		Selskabsloven § 209
Selskabsloven § 215		

MATERIALE Citerede afgørelser

18 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		2
04.11.2024	Skatteretlig betydning af selskabsretlig ugyldighed og tilbagebetaling: Henvvisning til landsretten som 1. instans	9045-2024
01.12.2022	Højesterets dom i sag om erstatningsansvar for tidligere ledelsesmedlemmer i Bank 1	2367-2825
SØ- OG HANDELSRETEN · SPECIALRET		2
01.07.2016	Twist om anmeldelsesret og påstået ulovlig selvfinansiering i Rialto Finans' konkursbo	P-18-15
27.04.2015	Dom om ulovlig selvfinansiering og erstatningsansvar i forbindelse med overdragelse af ejendomsselskaber	P-6-14, P-7-14, P-18-14 og P-19-14
LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS		1
18.09.2009	Landsskatteretten om tilbagekaldelse af tilladelse til skattefri aktieombytning grundet selvfinansiering	08-01952
SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED		2
09.09.2025	Sælgerfinansiering ved generationsskifte mellem selskaber uden udbyttebeskatning	25-2775636

01.11.2021 Beskatning af ulovligt selvfinansieringslån og skattefri udlodning af restgæld 21-0386575

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 7

24.07.2024 Hjemvisning af påbud om inddrivelse af kapitalejerlån grundet mangelfuld sagsoplysning og vurdering 24/00680

28.02.2023 Stadfæstelse af revisionspåbud til AA ApS som følge af ulovlige kapitalejerlån på 2,5 mio. kr. 22/14115

17.02.2023 Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån opstået ved salg af virksomhedsandel på kredit 22/14132

10.07.2020 Ulovligt selvfinansieringslån ved generationsskifte: Manglende sikkerhedsstillelse ved realkreditbaseret rente 19/03527

27.03.2020 Ulovlig selvfinansiering: Rentenedsættelse fra 6% til 1,5% på selvfinansieringslån medfører krav om inddrivelse af 5,7 mio. kr. 19/03011

10.05.2017 Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt 2016-12348

16.06.2014 Stadfæstelse af ulovlig selvfinansiering i forbindelse med aktieoverdragelse og efterfølgende spaltning 2013-0036082

REVISORNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 3

15.01.2025 Revisornævnet frifindt minoritetsrevisor for afkræftende konklusion og kommunikation med kapitalejere – overtrædelse af god revisorskik ikke dokumenteret (sag 058/2024) 24-06827

15.03.2024 Revisornævnet: Bøde for mangelfuld udvidet gennemgang – fejlklassifikation af kapitalejertilgodehavende som tilknyttet virksomhed og manglende forbehold (sag 029-2023) 23-05858

24.11.2023 Revisornævnet: Advarsel til statsautoriseret revisor for erklæring om tilbagebetaling af ulovligt kapitalejerlån uden tilstrækkelig dokumentation 23-02309

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 1

17.03.2023 Kontrolafgift for parkering med trailer uden for opmærket bås i forbindelse med flytning park-2825